

Europeizace italské politiky. Case study: italská regionální politika pro jih

Martina Rozsivalová ve své diplomové práci analyzuje procesy evropeizace na příkladu italské regionální politiky, konkrétně politiky rozvoje Mezzogiorna. Ocenění zaslouží především vysoce nadstandardně zpracovaná teoretická část práce, v níž se autorka mj. táže po relevantnosti konceptu evropeizace; empirická část práce a její analytické hodnocení na základě existující sekundární literatury jsou také na velmi dobré úrovni, a tak by podle mého názoru malý rozsah předkládané práce (68 stran čistého textu) neměl být na překážku jejímu zdárnému obhajení.

Struktura práce je logická. V úvodu autorka vymezuje téma a cíle práce a nastiňuje klíčový teoretický koncept *evropeizace* – přidržuje se přitom zavedené Radaelliho definice, přičemž se zprvu soustředí na její *top-down* dimenzi (pojímá-li však, jak v závěru uvádí, Evropu jako významnou *intervenující* proměnnou – viz str.69 – jaké identifikuje *nezávislé* proměnné?). Záměrem práce podle jejích slov je „seznámit čtenáře se známými studii o evropeizaci italské regionální politiky pro jih“, přičemž si klade dvě otázky: 1) zda má evropeizace dopad na změny v paradigmatu italské regionální politiky pro Jih a jaké další relevantní faktory zde působily; 2) má-li koncept evropeizace vůbec smysl a jakým směrem by se měl ubírat další výzkum. Postrádám zde klasickou kritiku literatury, její absence je však plně propracovanou teoretickou částí práce a strukturovanou bibliografií v závěru.

Určité výhrady je možné vznést vůči stylu: kromě nevkusného nadužívání majestátního plurálu jde především o neodůvodněné používání anglických termínů (*case study*, *list of references*, *input*, *policy*). Používání termínu *paradigma* mimo jeho původní význam (oblast filosofie vědy) je poněkud matoucí. Mohla by autorka přeložit do čestiny větu na str. 31 „změna v hlavní italské regionální politice (...) je představována jako příklad evropeizace *prima facie*, či *par excellence*“?

Zařazení příloh by mělo být zdůvodněno a především uvedeno seznamem. Z drobných nedostatků uvádím chybějící poznámku 48; „T“ ve zkratce SWOT znamená *threats*, nikoli *threads*; v pozn.66 má být *trompe-l'oeil*.

Velmi zajímavé a přínosné je srovnání autorů písčích o kořenech zaostalosti Mezzogiorna (Putnam a další), zasazení proměn regionální politiky vůči Mezzogiornu do obecného politického vývoje Itálie, především „tranzice“ jejího politického systému, a kapitola věnovaná současné situaci (str.61nn).

V závěru autorka podle mého názoru správně problematizuje běžné přímočané pojetí *evropeizace* a upozorňuje na komplexnost tohoto procesu a s ní související potíže s jeho teoretickým uchopením. Pokud však poznamenává, že „je možné, že evropeizace je módní výstřelek a brzy bude nahrazena jinými koncepty“ (str.71), dokázala by v existující literatuře identifikovat možné alternativy?

Mohla by autorka při obhajobě ještě jednou vymezit vztah mezi cíli práce v oblasti teorie evropeizace a případovou studií?

Martina Rozsivalová předkládá pozoruhodnou diplomovou práci, kterou mohu bez vážnějších výhrad doporučit k obhajobě. Navrhuji přitom, aby při zdárném průběhu obhajoby byla klasifikována stupněm **v ý b o r n ě**.

V Praze dne 22. června 2006

Mgr. Jan Váška
Katedra západoevropských studií
Institut mezinárodních studií FSV UK
jan.vaska@centrum.cz